

Helsingør, Odense og Aalborg; Ingen af dem kan jeg være med at sætte i første Klasse. Idet jeg herved er kommen til at tale om det Embede, den ærede Folkethingsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Herz) bestyrer, skal jeg erkjende, at jeg sjelden her i Thinget har hørt en saa ligefrem og aaben Fremstilling af de forskjellige Forhold som den, det ærede Medlem har givet af dem, hvorom han selv har Erfaring; jeg hørte godt, at han sagde, at han erkjendte, at han — ja, selve Ordet brugte han ikke, dertil var han altfor beskedent, men vi Andre, jeg for min Part idetmindste, kunde deraf erkjende, at han har været en flittigere Mand i sin Virksomhed end Andre, og at han ikke har nærret den Fordom at ansee visse Forretninger som liggende under sin Værdighed at udføre. Dette er virkelig alt formeget en Fordom; den, der søger et Embede, maa vide, at han er pligtig at besørge Forretningerne, og den, der anseer nogle af de Forretninger, der høre til Embedet, for under sin Værdighed at udføre, han skal ikke tage mod Embedet, førend han bliver udfreven dertil, og saa kan han klage. Det er et Held for mig, at jeg har kun unge Børn, thi saa kommer jeg ikke til at tænke paa, i hvad Stilling jeg skal anbringe dem; hvis de vare ældre og stode nærmere til Befordring, vilde det maaskee have til Følge, at jeg dømte mindre ligefrem om denne Lov; man kommer saa let til at blive eenfibdig. Ja! gaae de øvrige Embeder igjennem skal jeg ikke, det vilde vel være at gaae formeget i Detail.

Jeg har da saaledes betegnet det Hovedformaal, der ligger for mig ved Behandlingen af denne Lov, nemlig at omstille Embederne i Klasserne og at paabyde Inddragelsen af flere Embeder; men dertil kommer endnu en tredie Ting, som det forekommer mig absolut nødvendigt at henlede Opmærksomheden paa, som en meget almindelig, nemlig bestemt at fastsætte, hvad der skal skee med de Jurisdictioner, der efterhaanden blive nedlagte, hvor de skulle lægges hen, og at da vedkommende Embedsmænd, forsaavidt de ere blevne ansatte i Embederne, efterat denne Lov er kommen ud, naar de derved faae en udvidet Jurisdiction, vel

skal have — det skal jeg indrømme — en Forøgelse i Contourudgifter, men ingen Lønningforøgelse. Jeg gaaer nemlig ud fra den Betragtning, at det siges iforveien: Tag ingen Embedsmand, uden at han er villig til at ansee det for muligt at overkomme Forretningerne, og ved Siden deraf, at der maa være een af to Ting mulig: enten at han kan udføre Forretningerne, og saa er det hans Pligt at overtage dem, eller ogsaa, at han ikke kan udføre dem, og saa kan og bør han ikke paa tage sig Embedet. Derimod vilde det, som sagt, i høieste Grad være ubilligt ikke at give Forøgelse til Contourholdet, ja endog saa en meget rundelig, fordi Forretningerne ved Forandringen vilde blive meget mere spredte.

De andre Gjenstande, som kunne komme i Betragtning ved denne Lovs Behandling, skal jeg ikke gaae ind paa. Jeg skal kun udtale for den ærede Minister, om han ikke, selv naar han seer, at, ihvorvel denne Lov behandles, hvad jeg holder mig overbevist om, med Velvillie og Nidjærhed her i Thinget, kommer den dog kun til at skride langsomt frem, maaskee ikke, førend Finantsloven forlader denne Sal, vilde træffe de fornødne Foranstaltninger til en forlænget midlertidig Periode. Jeg tvivler næsten om, at det nu vil være ham og os i Forening muligt at udstude, hvorledes Loven skal tildannes for at kunne svare til Diemedet; jeg troer, at, om den ærede Minister i dette Dølelik skulde skaffe os en nøagtig Kundskab til Forretningernes Fordeling imellem de forskjellige Embedsmænd, vilde han ikke kunne gjøre det. Vi have til forskjellige Tider begjært Oplysninger om de juridiske Embedsmænds Virksomhed, Lønning etc., men jeg har endnu aldrig seet Noget, der tydede paa, at man i Ministeriet havde en virkelig nøie Kundskab om, hvad der i saa Henseende foregik i Landet. Det er jo muligt, at man har, men ikke har meddeelt os disse Oplysninger, fordi man ikke troede, at de vare nødvendige til at belyse Spørgsmaalet, som det dengang forelaa, og i saa Fald vil det jo være meget let nu at faae dem; men dersom de ikke ere tilveiebragte, og man skulde komme til den Erkjendelse, at man vanskelig kan dømme om Fordelingen af Sagerne, og at det i al Fald